

Zeun van Sjorse met z'n nieuwe karretje

Mooie oplossing van vader. Neem een krantenwijkje en verdien je nieuwe fiets! Binnen de muren van de Vakschool voor Meisjes wordt het plan al gesmeed. De sneeuw komt daarbij goed van pas! Lees het verdere verloop maar in het dialectverhaal! Het komt allemaal wel weer goed. Vol trots showt de 'Zeun van Sjorse' zijn nieuwe karretje. Hij verheugt zich al op de aandacht die hij zal krijgen van de meiden.

Een spiksplinternieuwe fiets

Toe 'k naer de middelbaore school gong, wou 'k zô graeg een nieuwe fiets. De fiets die 'k had, was 'n bij mekaor geraopt zôdichie. 't Gong d'r mee deur, maor je maakte d'r gêên indruk mee. Zeker nie as ie een vriendinnechie achterop liet mee rije. Dus zee 'k op 'n dag tege m'n vaoder dà 'k een nieuwe fiets wou. "As ie de helleft vâ je zakgeld spaort, of je neem 'n baontjie, kom ie al gaauw 'n end om 'n nieuwe fiets te kôdpe," zee die. Daer kon 'k 't voorlôdpig mee doen. Ik is rond gevroge en zôdoende hoorden 'k dat 'r in d'n exaomeklas iemand was die een krantewijksie wegdeej. Ik weze vraege en ja hoor, ik kon z'n krantewijk overneme. Met hum saome naer de Vermeerstraet gefietst, daer weunde Aoi Boer en die verzurregde krante voor Slierecht. 't Was 't Vrije Volk, een middagkrant. Dan kô je 't mooi nae schooltijd doen. Voor 'n ochendkrant mos ie ommers wel hêël aareg vroeg je bed uit. 't Was 'n grôôte krantewijk. Een dêel van de Nieuwe uibraaijing en een dêel van Wijk A: 't stuk van d'n Boslaon tot bij de wurref van Baerze. Aailijk vong 'k dà stuk van Wijk A 't leukste. Veul afwisseling met aal die stoepe.

Op 'n winterse middag, d'r lag snêeuw, liep 'k mè m'n fiets mè krante in de buurt van d'n Boslaon.

Net op dat mement kwam de vakschool voor maaiders uit. Nou zeg, dat hè 'k gewete, hoor. Ik wier deur een ploegchie van die griete gegrepe en mè snêeuw ingevreve. Gewasse, noemde me dà toendertijd. De bonke snêeuw zatte hêemel i m'n onderbroek. Ik kon doen en laete wà 'k wou, maor de staarekte van aal die maaiders was veuls te grôôt. 't Fêesie was gaauw afgelôope toe d'r een schooljuffrouw zee dat 't zô wel genogt was. Gaauw m'n fiets opgeraopt en gelukkig wazze aal m'n krante drôog gebleve.

As 'k de stoep van 't Orleans infietste, sting d'r mêestentijds iemand op me te wachte die om 'n krant vroeg. Je had 'r mêestal twêe te veul voor de losse verkôop of as t'r êentjie vuil wier of zô.

Die man in 't Orleans weunde in twêe huisies die dwars in 't hange van de stoep stinge. Z'n naam bleek Krijn de Leugenaer te zijn, hoorden 'k laeter. Af en toe broch 'k wel is een krant bij 'm. In êen van die twêe huisies zat gêen houte vloer meer. "Opgestookt in 'n barre winter," zee die, "d'r weun toch niemand en die huisies zijn vâ m'n aage."

Toe 'k een zeumer en een winter die krantewijk hà gedaen, vroeg m'n vaoder hoevel geld 't 'r al was voor die nieuwe fiets. Aalles wier op 'n krant op taofel uitgeteld. En ja hoor, 'k was t'r bijna. "De rest leg ik t'r wel bij," zee m'n vaoder. "Een zaeterdag gaon we een nieuwe fiets uitzoeke." Wij mè z'n twêechies naer de fietsezaak van Peter van Dam in Wijk B. Daer sting een prachtige fiets in d'n etelaozie, een Gezelle mè trommelremme en versnellinge. Hêel die fiets kosttende toe, in 1958, 325 gulde. Grôôs fietste me trug naer huis. Je maakte toch wel veul meer indruk mè zô 'n mooie, spiksplinternieuwe fiets...

Zeun van Sjorse

Zeun va Sjorse